

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27187

гр. София, 16.12.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав**, в закрито заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

като разгледа дело номер **12016** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 вр. ал.2 от АПК.

Образувано е по жалба вх. № 39533/06.11.2023 г., подадена от А. Г. А., гражданин на Руската федерация, [дата на раждане] в [населено място], Р А., чрез адв. К. Г. от САК, срещу разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Заповед рег. № ЗДМ 26 /26.01.2009 г. на Директора на Дирекция „Миграция“. Със заповедта на жалбоподателя са наложени ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в страна“ за срок от 10 /десет/ години. В административния акт е посочено, че на основание чл.44, ал.4, т.3 ЗЧРБ (ред. ДВ, бр. 69/2008 г.), заповедта подлежи на незабавно изпълнение.

Жалбоподателят иска спиране на предварителното изпълнение до произнасянето от страна на съда по законосъобразността на наложените ПАМ. Счита, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Позовава се на обстоятелството, че изпълнението на мярката „експулсиране“ ще доведе до трудно поправими вреди за жалбоподателя, тъй като пребивава в Р България от 1991 г. заедно със своите родители, които към момента са възрастни и с влошено здравословно състояние и единствено той полага грижи за тях. Твърди, че административният орган не е отчетел тези обстоятелства. Изтъква, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като административният орган не му е предоставил възможност да се запознае с материалите по административната преписка. При тези съображения моли предварителното изпълнение на заповедта да бъде спряно.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице. Отбелязването на дата на връчване 06.07.2010 г. и полагаването на подпис, без отразяването на имената на лицето, положило подписа, не може да се приеме за надлежно връчване. Поради това съдът прецени, че жалбата е в срок.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на

административен акт по силата на закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В случая искането е подадено от лице, което е адресат на заповедта, налице е и жалба срещу самата заповед за налагане на ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в страна“ за срок от 10 /десет/ години, което от своя страна обуславя и легитимацията на оспорващия по чл. 166, ал. 4 АПК да претендира спиране на незабавното ѝ изпълнение.

Същевременно разпоредбите на чл. 46, ал. 4 и чл. 44, ал. 4, т. 3 ЗЧРБ (ред. ДВ, бр. 21/2021 г.) предвиждат, че жалбата спира изпълнението на оспорения акт. Това следва от тяхното граматическо тълкуване, независимо, че формулировката на разпоредбите е различна. В единия случай, чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ предвижда, че заповедите за експулсиране подлежат на незабавно изпълнение, с изключение на случаите, когато са издадени на основание сериозна заплаха за обществения ред. А в другия и според чл. 46, ал. 4 от ЗЧРБ, че жалбата срещу заповед по ал. 2 не спира изпълнението на заповедта, освен когато заповедта по ал. 2, т. 3 е издадена на основание сериозна заплаха за обществения ред. Тълкуването на разпоредбите, предвид употребените в тях изрази „с изключение на“ и „освен когато“ навежда на извод, че процесната заповед се различава от общия случай. За целите на предварителното изпълнение това означава, че за тях не важи предварителното изпълнение, допуснато по силата на законовата разпоредба на чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ, респ., че жалбата срещу такава заповед е спряла изпълнението им по аргумент от противното на чл. 46, ал. 4 от ЗЧРБ.

В настоящата хипотеза принудителната административна мярка „експулсиране“ е наложена именно с мотиви „сериозна заплаха за обществения ред“, следователно същата не подлежи на незабавно изпълнение съгласно чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ. Същевременно няма изрично разпореждане издаденото на основание чл. 60, ал. 1 от АПК за предварително изпълнение. В случая отнемането на правото на пребиваване и забраната за влизане в Р България за срок от 10 години са наложени като последица и във връзка с постановеното експулсиране на основание чл.42, ал.2 ЗЧРБ, поради което спирането на изпълнението на заповедта досежно мярката „експулсиране“ е довело до спиране на изпълнението и на останалите две ПАМ.

Ето защо за жалбоподателя не е налице правен интерес да иска спиране на изпълнението на процесната заповед, с оглед на което искането следва да бъде оставено без разглеждане.

Мотивиран от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 46 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАГЛЕЖДАНЕ искането на А. Г. А., гражданин на Руската федерация, [дата на раждане] в [населено място], Р А., чрез адв. К. Г. от САК, срещу разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Заповед рег. № ЗДМ 26 /26.01.2009 г. на Директора на Дирекция „Миграция“, с която спрямо жалбоподателя са наложени ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана

за влизане в страна“ за срок от 10 /десет/ години.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

Делото да се докладва след влизане в сила на настоящото определение.

Съдия: